Harmonio. 1 Samtempaj sonoj agrablaj por la orelo : ~o de voĉo, de versoj ; ~aj kanloj. Kp BELSONECO, AGORDO, MELODIO. 2 (f) Aranĝo de la diversaj partoj de tuto, tiel ke ĉiu el ili akordas kun la aliaj :~o de l'Universo; ~o de bone komponila disertacio. Kp simetrio, proporcieco, ORDO, AKORDO. 3 (f) interakordo, paco inter pluraj personoj : la ~o de edzoparo ; konfuzi la ~on de la ŝlalo : en nia socielo plene regas ~o B; en malsata familio mankas ~0 Z; ŝafaro ~a lupon ne timas Z. Kp konkordo, konsento. ~i (ntr). Esti en ~o kun: niaj animoj ~is Z; tio malnulte ~as kun via nobla spirilo; tiuj lapeloj bone ~as kun la meblaro. ~igi. Aranĝi laŭ ~o, krei ~on inter : ~igi la kolorojn.

Harmoniko. 1 Scienco pri la harmonio. 2 Portebla blovinstrumento kun klavaro, en kiu oni estigas la sonon alterne tirante k puŝante rektangulan faldblovilon; tir~o, akordiono. 3 Muzikilo konsistanta el klavaro da metalaj aŭ vitraj lamenoj (frap~o) aŭ el vico da truoj garnitaj per vibrantaj lamenetoj, tra kiu oni blovas (buŝ~o, blov~o).

Harmoniumo. Malgranda transportebla orgeno.

* Harpo. Granda triangula muzikinstrumento, staranta sur sia bazo k provizita per vertikalaj diverslongaj kordoj, kiujn oni pinĉas k vibrigas per ambaŭ manoj : pinĉi ~on. ~i (ntr). Ludi ~on.

harpalo . G. dc karaboidoj (harpalus).

Harpio. 1 • Fabela monstro, simbolanta ventegon k kiun oni prezentis kun virina vizago k vultura korpo. 2 (f) Virino kun treege malakordiĝema karaktero. 3 Speco de amerika falko (thrasaelus harpyia).

Harpuno. Sagforma lanco provizita per longa šnuro k uzata por kapti grandajn fisojn, balenojn ktp. ∼i (tr). Trapiki per ∼o.

haŭbizo Z. Mallonga kanono, destinita por pafi laŭ granda celangulo.

* Hauto. 1 Ekstera membrano, kiu tegas tute la korpon de homo k de multaj hestoj : serpenloj ĉiujare deĵelas la ~on; ~ego de porko; sub~a piko; vento al mi ekflugis sub la ~o² (pro timo); sin sireĉi el la ~o² (kunigi ĉiujn siajn fortojn). Kp ledo, felo. 2 Maidika kovraĵo similanla ~on: ~elo sur la supraĵo de laklo; ~elo de persiko, d pruno. Kp Tavoleto, ŝeleto. ~ero. Skvamelo, kiu elfalas el la ~o, plej ofte el la kap~o. Sen~igi. Senigi je la ~o: sen~igi la kranion de la malamikoj; sen~igi porkon, angilon B; (1) senlanigu, sed ne sen~igu ² (uzu, sed ne trouzu).

* Havi (tr). 1 Porti : ~i basionon ĉe la mano k ĉapelon sur la kapo: arbo ~anla foliojn, fruktojn. 2 Posedi, disponi ion kiel proprajon : ~i domon, monon, liton, čambron, čevalon, ričafojn; ~i panon freŝan, plumon por skribi; ne rifuzu al via proksimulo, se vi ~as (sk. tion kion li bezonas) ĉe vi Z; vi ne ~os per kio pagi; ~i (ricevi) ion de iu; (f) ~i ion dirotan, ion por diri; ~i respondon lute pretan. 3 Posedi, prezenti ian konkretan karakterizaĵon, ian propran aspekton : ~i barbon, dikan korpon, ĉiujn dentojn : domo ~anta tri etaĝojn ; Parizo ~as belajn monumentojn; liu libro ~as sescent paĝojn; la diamanto ~as belan brilon; ~i rompilan brakon, la manojn malpuraj(n); ~i forlan fundamenton; parko ~anta muron. 4 Posedi apartan abstraktan econ ; estia ; csti en la stato; sperti iun senton: ne ĉiuj homoj ~as egalan karakteron; ~i afablecon, kapablon, indon, meriton, mankon, saĝan spiriton, bonan apeliton ; ~i dojon, ĉagrenon, esperon, malamon, febron, kapdoloron B, bonan intencon, limon, honton, ta forton fari; ~u fidon! ~i tridek jarojn B; ∼u ĝojon de via edzino Z; tablo ~anta unu metron da longo; tiu vorto havas signifon de mezuro Z; la kongreso ~as nenion komunan kun la politiko Z. 5 Esti en interrilato, en kuncstado kun : ~i patron, du filojn, servistojn, gastojn, kamaradon, estron; ~i iun kiel amikon. 6 Generale interrilati kun io : kiun dalon, kian veteron ni ~as hodiaŭ ? ~i proceson kun iu ; ~i plenumolajn devojn; ~i mulle da amikoj; ~i sufice por trinki. ~(aj)o. Tio, kion oni posedas : li malŝparis grandan parlon de sia ~(af)o; ~o, kiun vi rabis de malriĉuloj, estas en via domo Z; pri \sim o najbara oni eslas malavara Z (Vd LEDO). Bon~o. 1 Sufiĉeco da ~o; duonriĉeco